

18.10.2017

A8-0295/1

Pakeitimas 1
Gilles Lebreton
ENF frakcijos vardu

Pranešimas **A8-0295/2017**
Virginie Rozière
Informatorių, veikiančių viešojo intereso labui, teisėtos apsaugos priemonės
2016/2224(INI)

Pasiūlymas dėl rezoliucijos (Darbo tvarkos taisyklių 170 straipsnio 4 dalis), keičiantis ne teisėkūros pasiūlymą dėl rezoliucijos A8-0295/2017

Europos Parlamento rezoliucija dėl informatorių, veikiančių viešojo intereso labui, teisėtų apsaugos priemonių

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 2 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 11 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją, ypač į jos 10 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto gavimo, naudojimo ir atskleidimo,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/2013/ES dėl naftos ir dujų operacijų jūroje saugos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2004/35/EB,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentą) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB,

AM\1137613LT.docx

PE611.502v01-00

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl sprendimų dėl mokesčių ir kitų panašaus pobūdžio ar poveikio priemonių¹,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl sprendimų dėl mokesčių ir kitų panašaus pobūdžio ar poveikio priemonių (TAXE 2)²,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Kova su organizuotu nusikalstamumu, korupcija ir pinigų plovimu. Rekomendacijos dėl veiksmų ir iniciatyvų, kurių reikia imtis“³,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 1729 (2010) dėl informatorių apsaugos,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 2060 (2015) dėl informatorių apsaugos gerinimo,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl pelno mokesčio politikos skaidrumo, koordinavimo ir konvergencijos didinimo Sąjungoje⁴,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą „Kova su korupcija ES“ (COM(2011)0308),
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 5 d. Komisijos komunikatą dėl papildomų priemonių siekiant didesnio skaidrumo ir ryžtingesnės kovos su mokesčių slėpimu ir vengimu (COM(2016)0451),
- atsižvelgdamas į Didžiojo dvidešimtuko (G20) kovos su korupcija veiksmų planą, ypač į informatorių apsaugos teisės aktų vadovą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo mėn. EBPO ataskaitą „Įsipareigojimas užtikrinti veiksmingą informatorių apsaugą“,
- atsižvelgdamas į Europos ombudsmenės sprendimą, pagal kurį užbaigiamas jos iniciatyva atliktas tyrimas OI/1/2014/PMC dėl informavimo apie pažeidimus,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 30 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendaciją CM/Rec(2014)7 dėl informatorių apsaugos, taip pat į atitinkamas trumpas 2015 m. nacionalinės programos įgyvendinimo gaires,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos 2017 m. birželio 27 d. rezoliuciją 2171 (2017), kuria nacionalinių parlamentų prašoma pripažinti teisę į perspėjimą,

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0408.

² Priimti tekstai, P8_TA(2016)0310.

³ OL C 208, 2016 6 10, p. 89.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0457.

- atsižvelgdamas į EBPO rekomendacijos dėl etiško elgesio viešojo administravimo institucijose tobulinimo 4 principą,
 - atsižvelgdamas į Konvenciją dėl kovos su užsienio valstybės pareigūnų papirkinėjimu tarptautiniuose verslo sandoriuose,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl informatorių vaidmens saugant ES finansinius interesus¹,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Konstitucinių reikalų komiteto nuomones (A8-0000/2017),
- A. kadangi Europos Sąjunga padeda stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su korupcija, visapusiškai paisant tarptautinės teisės principų, žmogaus teisių, teisinės valstybės principų ir kiekvienos šalies suvereniteto;
- B. kadangi skaidrumas ir piliečių dalyvavimas yra dalis pokyčių ir iššūkių, kuriuos turi įveikti XXI a. demokratinės valstybės;
- C. kadangi nuo ekonomikos, skolų ir finansų krizės pradžios matėme, kaip kilo veikslių prieš mokesčių vengimą ir slėpimą tarptautiniu mastu banga; kadangi, siekiant atgrasyti nuo neteisėtų veikslių, reikia užtikrinti didesnę skaidrumą finansinių paslaugų sektoriuje ir kadangi kai kurių valstybių narių centrinės duomenų saugyklos jau turi patirties pranešimų apie faktinius ar galimus finansinių prudencinių taisyklių pažeidimus teikimo srityje; kadangi Jungtinės Tautos 2003 m. priėmė savo Konvenciją prieš korupciją; kadangi atskleidus šiuos faktus Parlamentas įsteigė du specialiuosius komitetus ir vieną tyrimo komitetą; kadangi Parlamentas keliose rezoliucijose jau yra paraginęs užtikrinti informatorių apsaugą; kadangi tarptautinio keitimosi informacija mokesčių klausimais stiprinimo iniciatyvos, dėl kurių jau susitarta, buvo naudingos ir kadangi įvairiais su mokesčiais susijusios informacijos nutekėjimo atvejais buvo atskleista daug svarbios informacijos apie neteisėtą veiklą, kuri priešingu atveju neišaiškėtų;
- D. kadangi informatoriai atlieka svarbų vaidmenį, kai jie veikia viešojo intereso labui siekdami atskleisti visuomenei faktus, kenkiančius sveikatai, saugumui ir viešajam interesui;
- E. kadangi tai darydami informatoriai gali padėti valstybėms narėms, nacionalinėms ir ES institucijoms užtikrinti prevenciją ir kovoti su:
- įstatymų pažeidimais,
 - sąžiningumo, taip pat ir finansinio bei ekonominio vientisumo, principo pažeidimais ir

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0022.

piktnaudžiavimu įgaliojimais,

- grėsme teisei į sveikatą ir visuomenės saugumą arba šios teisės pažeidimais,
- žmogaus teisių, aplinkos apsaugos teisės aktų ir teisinės valstybės principų pažeidimais ir
- bet kokios formos korupcija;

- F. kadangi korupcija – viena rimčiausių problemų, su kuria šiuo metu susiduria Europos Sąjunga ir viešajame, ir privačiame sektoriuose; kadangi dėl korupcijos valdžios institucijos gali negalėti apsaugoti gyventojų, darbuotojų, teisinės valstybės principų; kadangi dėl šio negalėjimo gali sumažėti pasitikėjimas institucijomis bei valstybės tarnybomis, sulėtėti ekonomikos augimas ir sumažėti konkurencingumas;
- G. kadangi iš naujausių pavyzdžių matyti, kokį vaidmenį gali atlikti finansų įstaigos, finansų konsultantai ir kitos privačios bendrovės korupcijos atveju ir kadangi bet koks informacijos atskleidimas turi būti apsaugotas taikant konfidencialumo principus;
- H. kadangi kai kuriose valstybėse narėse informatorių apsauga nėra tinkamai užtikrinta, o kitose valstybėse narėse pradėta taikyti pažangias informatorių apsaugos programas; kadangi vis dėlto gali pasitvirtinti, kad pastarosiose valstybėse narėse programos yra taip pat nepakankamai veiksmingos, nes trūksta nenuoseklumo; kadangi dėl to Europoje esama teisinio netikrumo, ypač tarpvalstybiniais atvejais;
- I. kadangi EBPO pranešė, kad 2015 m. 86 proc. įmonių turėjo pranešimo apie įtarimus dėl sunkių profesinių nusižengimų mechanizmus, tačiau daugiau kaip trečdalis iš jų neturėjo raštu įtvirtintų informatorių apsaugos nuo atsakomųjų veiksmų priemonių arba nežinojo, ar tokių priemonių esama;
- J. kadangi tam tikrose valstybėse narėse trūksta valios priimti ir taikyti teisės aktus dėl informatorių teisių apsaugos, nors šios valstybės yra nustačiusios pareigą pranešti apie korupcijos, sukčiavimo ir kitus nusikaltimus bei už juos bausti; kadangi informatorių apsauga Europos Sąjungoje turėtų apsiriboti ne vien tik Europos atvejais, o būti taikoma ir tarptautiniais atvejais;
- K. kadangi tenka apgailestauti, kad naudojant esamas oficialių skundų prieš daugiašales įmones pateikimo priemones retai sulaukiama konkrečių bausmių; kadangi kiekvienas atvejis turi būti tinkamai apibrėžtas, nagrinėjamas atsižvelgiant į atliekamas pareigas, veikos sunkumą ar nustatytą riziką;
- L. kadangi svarbiausia neperžengti skundą ir pranešimą skiriančios ribos; kadangi siekiama ne viską apie visus žinoti, o išskirti dalykus, kurie yra susiję viešuoju interesu ir bendru turtu;
- M. kadangi informatoriai, veikiantys visuomenės intereso labui, gali patirti atsakomuosius veiksmus, priešišumą, priekabiavimą, bauginimą ir atskirtį savo darbo vietoje, susidurti su kliūtimis įsidarbinti ateityje ir netekti pragyvenimo šaltinio, o jų šeimos nariai ir

kolegos gali sulaukti rimtų grasinimų; kadangi šių atsakomųjų veiksmų baimė dažnai atgraso informatorius ir todėl kyla pavojus viešajam interesui;

- N. kadangi daugelyje šalių, ypač privačiajame sektoriuje, darbuotojai dėl tam tikros informacijos turi laikytis konfidencialumo pareigos, gali atsitikti taip, kad informatoriams už pranešimus už darbo santykių ribų galėtų būti skiriamos drausminės nuobaudos;
- O. kadangi darbo vietose reikėtų skatinti kurti darbo aplinką, kurioje žmonės jaustų, kad gali reikšti susirūpinimą dėl galimo sukčiavimo ar neteisėtų veiksmų; kadangi labai svarbu puoselėti teisingą kultūrą, kurioje žmonės jaustųsi galintys kalbėti apie problemas nebijodami, kad bus imtasi atsakomųjų veiksmų, kurie gali turėti neigiamą poveikį jų dabartinei ir būsimai darbinei padėčiai;
- P. kadangi ES teisės aktuose jau yra įtvirtinta tam tikrų taisyklių, kuriomis informatoriai apsaugomi nuo tam tikrų atsakomųjų veiksmų įvairiose srityse, tačiau Komisija dar nepasiūlė tinkamų teisėkūros procedūra priimamų aktų veiksmingai ir vienodai informatorių ir jų teisių Europos Sąjungoje apsaugai užtikrinti, ir kadangi dėl to būtina sustiprinti informatorių apsaugą;
- Q. kadangi nuo 2014 m. liepos 1 d. beveik visos ES institucijos ir agentūros, vadovaudamosi Tarnybos nuostatų 22b ir 22c straipsniuose nustatytais reikalavimais, į savo vidaus darbo tvarkos taisykles yra įtraukusios informatorių apsaugos priemones;
- R. kadangi informatorių apsaugos svarba pripažinta visuose svarbiausiuose tarptautiniuose dokumentuose dėl korupcijos, o informavimo apie pažeidimus standartai nustatyti Jungtinių Tautų konvencijoje prieš korupciją, Europos Tarybos rekomendacijoje Nr. CM/Rec(2014)7 ir 2009 m. EBPO rekomendacijoje dėl kovos su kyšininkavimu;
- S. kadangi siekiant išvengti teisinio netikrumo svarbu parengti pagrindą, pagal kurį, nustačius teises ir pareigas, informatoriai būtų veiksmingai saugomi visose ES valstybėse narėse, taip pat ES institucijose, valdžios institucijose ir organizacijose;
- T. kadangi bet kuriam trečiosios šalies piliečiui, Europos Sąjungos arba vienos iš valstybių narių pripažintam informatoriumi, turi būti taikomos visos nustatytos apsaugos priemonės, jeigu, atlikdamas savo pareigas ar už darbo ribų, jis sužinojo ir atskleidė informaciją apie trečiosios valstybės arba nacionalinės ar tarptautinės įmonės neteisėtus veiksmus arba šnipinėjimą, dėl kurių daroma žala tam tikrai valstybei, tam tikrai tautai ar Sąjungos piliečiams, jiems nežinant sukeliant pavojų tam tikros vyriausybės neliečiamybei, nacionaliniam saugumui arba kolektyvinėms ar individualioms laisvėms;
- U. kadangi informatorių tapatybės ir jų atskleistos informacijos konfidencialumo apsauga padeda kurti veiksmingesnius kanalus, kuriais pranešama apie sukčiavimą, korupciją, neleistiną veiklą, nusižengimus ir kitus sunkius pažeidimus, ir kadangi, atsižvelgiant į informacijos konfidencialumą, netinkamai tvarkant konfidencialią informaciją gali būti nepageidautinai nutekinta informacija ir pažeistas Sąjungos viešasis interesas; kadangi viešajame sektoriuje informatorių apsauga gali padėti nustatyti viešųjų lėšų pasisavinimo, sukčiavimo ir kitokio pobūdžio tarpvalstybinės korupcijos atvejus, susijusius su nacionaliniais arba ES interesais;

- V. kadangi vis dėlto svarbu, kad galimybe pateikti pranešimą nebūtų naudojamosi nesąžiningos konkurencijos tikslais; kadangi reikia kuo skubiau nustatyti bet kokius mėginimus pateikti šmeižikiškus pranešimus, kuriais siekiama pakenkti konkurencijai, ir bausti už tai;

Informatorių vaidmuo ir būtinybė juos apsaugoti

1. ragina Komisiją per šešis mėnesius pateikti pasiūlymą dėl direktyvos pagal SESV 352 straipsnį, kai reikalingas valstybių narių vieningas pritarimas, arba pasiūlymą dėl paprastų gairių, kad būtų užtikrinta aukšto lygio informatorių apsauga Europos Sąjungoje, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes ir paliekant kiekvienai valstybei laisvę imtis didesnę apsaugą suteikiančių priemonių;
2. atkreipia dėmesį į nerimą keliantį faktą, kad piliečiai ir žurnalistai, užuot jiems suteikus teisinę apsaugą, nepagrįstai persekiojami, kai jie vadovaudamiesi viešuoju interesu atskleidžia informaciją, įskaitant informaciją apie įtarimus dėl profesinių nusižengimų, pažeidimų, sukčiavimo ar neteisėtos veiklos, ypač kai tai susiję su elgesiu, pažeidžiančiu pagrindinius ES principus, pvz., mokesčių vengimu, mokesčių slėpimu ir pinigų plovimu;
3. mano, kad su finansinėmis paslaugomis, apmokestinimu ir konkurencija susiję tarptautiniai susitarimai turėtų apimti informatorių apsaugos nuostatas;
4. pabrėžia, kad reikia užtikrinti teisinį tikrumą, susijusį su informatorių apsaugos nuostatomis, nes besitęsiantis nepakankamas aiškumas ir nenuoseklus požiūris atgraso galimus informatorius nuo informacijos atskleidimo; todėl pabrėžia, kad Komisijos pasiūlyta direktyva arba gairėmis turėtų būti nustatyta tinkamo pranešimų apie pažeidimus tvarkymo ir veiksmingos informatorių apsaugos procedūra;
5. primena, kad direktyvoje arba gairėse turėtų būti atsižvelgiama į taisykles, teises ir pareigas, kurios taikomos ir daro poveikį užimtumui; taip pat pabrėžia, kad tai turėtų būti daroma konsultuojantis su socialiniais partneriais ir laikantis kolektyvinių sutarčių;
6. ragina užtikrinti, kad šis aktas garantuotų, jog įmonės, kurios, kaip įrodyta, ėmėsi atsakomųjų veiksmų prieš informatorius, negalėtų gauti ES lėšų ir sudaryti sutarčių su viešojo sektoriaus institucijomis;
7. ragina valstybes nares parengti viešajame ir privačiajame sektoriuose taikytinos informatoriams skirtos politikos kriterijus ir rodiklius;
8. ragina valstybes nares atsižvelgti į JT konvencijos prieš korupciją 33 straipsnį, kuriame pabrėžiamas informatorių vaidmuo užkertant kelią korupcijai ir su ja kovojant;
9. apgailestauja, kad vos kelios valstybės narės yra įdiegusios pakankamai pažangias informatorių apsaugos sistemas; ragina tas valstybes nares, kurios savo nacionalinės teisės aktuose dar nėra įtvirtinusios tokių sistemų arba atitinkamų principų, kuo greičiau tai padaryti;
10. pabrėžia, kad verslo studijų ir susijusių mokomųjų dalykų mokymo programose daugiau dėmesio reikia skirti verslo etikai;

11. ragina valstybes nares ir ES institucijas skatinti pripažinimo, kad informatoriai atlieka svarbų vaidmenį visuomenėje, kultūrą, be kita ko, pasitelkiant informuotumo didinimo kampanijas; prašo, ypač Komisijos, šiuo klausimu pateikti nuomonę direktyvoje arba gairėse; mano, kad būtina remti etikos kultūrą viešajame sektoriuje ir darbo vietose siekiant pabrėžti darbuotojų informuotumo apie esamus teisės aktus, susijusius su informatoriais, didinimo, bendradarbiaujant su profesinių sąjungų organizacijomis, svarbą;
12. primygtinai ragina Komisiją stebėti valstybių narių nuostatas dėl informatorių, kad būtų galima supaprastinti geriausios patirties mainus, kurie padės užtikrinti veiksmingesnę informatorių apsaugą nacionaliniu lygmeniu;
13. ragina Komisiją į direktyvą arba gaires įtraukti bendrą planą, pagal kurį būtų atgrasoma nuo turto perkėlimo į ES nepriklausančias šalis, kuriose saugomas korumpuotų asmenų anonimiškumas;
14. mano, kad informatorius – tai asmuo, kuris, atlikdamas drąsų ir pilietišką poelgį, sąžiningai praneša arba atskleidžia apie viešajam interesui kenkiančius neteisėtus arba pavojingus veiksmus asmenims arba institucijoms, kurie turi įgaliojimus nutraukti tokius veiksmus, ir tas pranešimas gali būti susijęs su darbo santykiais arba ne;
15. mano, kad asmenims, kurių nesieja tradiciniai darbdavio ir darbuotojo santykiai, pvz., konsultantams, pagal sutartį dirbantiems darbuotojams, stažuotojams, savanoriams, studentams, laikiniešiams darbuotojams, buvusiems darbuotojams ir piliečiams, taip pat turėtų būti suteikta galimybė naudotis informavimo kanalais ir atitinkama apsauga, jei jie atskleidžia informaciją apie neteisėtą arba viešajam interesui kenkiantį veiksmą;
16. pažymi, kad būtinas aiškus sprendimas, susijęs su informatoriais, dirbančiais įmonėse, kurios registruotos ES, tačiau veiklą vykdo už ES ribų;
17. mano, kad viešojo intereso pažeidimas, be kita ko, apima korupciją, nusikalstamas veikas, teisinių pareigų pažeidimus, teismo klaidas, piktnaudžiavimą valdžia, privatumo ir asmens duomenų apsaugos pažeidimus, darbuotojų ir kitų socialinių teisių pažeidimus, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimus;
18. mano, kad paprastai viešasis interesas turi būti viršesnis už privatų interesą, nes turėtų būti sudaryta galimybė atskleisti informaciją apie rimtą grėsmę viešajam interesui net ir tuo atveju, kai jai taikoma teisinė apsauga; vis dėlto mano, kad ES teisėje pripažintas viešasis interesas negali būti viršesnis už privatumo apsaugą ir dėl jo negali būti pažeidžiama teisė į asmens duomenų apsaugą, išskyrus atvejus, kai tai nustatyta įstatymuose, tiksliai paisoma šių teisių esmės ir laikomasi proporcingumo principo; be to, mano, kad teisės aktų dėl informatorių taikymo sričiai nepriskiriama nacionalinės gynybos paslaptis, medicininė paslaptis ir advokato santykių su klientu paslaptis;
19. ragina valstybes nares reguliariai vertinti savo įgyvendinamų priemonių veiksmingumą atsižvelgiant į viešąją nuomonę požiūrio į informatorius klausimais ir informaciją apie tarpsektorinių tyrimų ir nepriklausomų tyrimų rezultatus;
20. ragina valstybes nares, kurios dar nėra priėmusios teisės aktų dėl informavimo apie

pažeidimus, artimiausiu metu tai padaryti, taip pat ragina Komisiją apvarstyti galimybę sukurti platformą, kad valstybės narės galėtų keistis gerąja patirtimi šioje srityje ne tik tarpusavyje, bet ir su trečiosiomis šalimis;

21. pabrėžia, kad svarbu vykdyti mokslinius tyrimus ir keistis gerąja patirtimi, siekiant Europos lygmeniu užtikrinti geresnę informatorių apsaugą;

Pranešimų teikimo mechanizmas

22. laikosi nuomonės, jog tai, kad nėra aiškiai nustatytų apsaugos ir saugaus pranešimo būdų ir galbūt nėra tolesnių priemonių, gali būti viena iš kliūčių teikti pranešimus, taip pat kaip ir atsakomieji veiksmai bei spaudimas, kuriuos gali patirti informatoriai;
23. mano, kad būtina parengti direktyvą arba nuoseklias ir patikimas gaires, kurios leistų perduoti pranešimus organizacijoje, kompetentingoms valdžios institucijoms ir už organizacijos ribų; laikosi nuomonės, kad taikant tokią sistemą būtų lengviau įvertinti pagal ją pateikto pranešimo patikimumą ir pagrįstumą;

Pranešimo atveju suteikiama apsauga

24. reiškia susirūpinimą dėl informatoriams kylančio pavojaus darbo vietoje, visų pirma dėl darbdavio ir jo naudai dirbančių arba veikiančių asmenų tiesioginių arba netiesioginių atsakomųjų veikslių rizikos; pabrėžia, kad atsakomieji veiksmai paprastai pasireiškia sustabdyta, sulėtėjusia arba sustojusia profesine karjera ar netgi atleidimu kartu su psichologiniu priekabiavimu; pabrėžia, kad atsakomieji veiksmai yra viena iš kliūčių informatorių veiklai; mano, kad reikia nustatyti apsaugos nuo atsakomųjų veikslių priemones; laikosi nuomonės, kad už atsakomuosius veiksmus būtų taikomos veiksmingos sankcijos; pabrėžia, kad pripažinus asmenį informatoriumi turi būti imtasi priemonių jam apsaugoti, jam taikytos atsakomosios priemonės turėtų būti panaikintos ir atlyginta patirta ir įrodyta žala; mano, kad šios nuostatos turėtų būti įtrauktos į Komisijos pasiūlymą dėl veikslių plano;
25. pabrėžia, kad asmens teisė į saviraiškos laisvę neturėtų būti ribojama jokiais darbo santykiais ir kad nė vienas asmuo neturėtų būti diskriminuojamas dėl to, kad pasinaudojo šia teise;
26. primena, kad būsimoje direktyvoje arba gairėse turėtų būti atsižvelgiama į taisykles, teises ir pareigas, kurios taikomos ir daro poveikį užimtumui, ir į socialinių partnerių poziciją laikantis kolektyvinių sutarčių;
27. pabrėžia, kad informatoriams, jų šeimos nariams ir visiems jiems padedantiems asmenims, kurių gyvybei arba saugumui kyla grėsmė, įskaitant tiriamosios žurnalistikos atstovus, turėtų būti suteikiama teisė į tinkamą ir veiksmingą fizinę, moralinę ir socialinę neliečiamybės ir pragyvenimo šaltinio apsaugą;
28. pabrėžia, kad tokios apsaugos priemonės taikomos ir tuo atveju, kai informatorius praneša apie veiklą, kurioje dalyvauja valstybės narės;
29. pažymi, kad tiriamosios žurnalistikos atstovai ir nepriklausoma spauda dažnu atveju lieka

vieniši dėl galimo visokeriopo spaudimo ir dėl šios priežasties būtina juos apsaugoti nuo visų formų bandymų įbauginti;

30. siūlo, kad Komisija paragintų valstybes nares nustatyti skubos tvarką, kad būtų apsaugoti asmenys, nukentėję nuo atsakomųjų veiksmų už tai, kad pateikė viešojo intereso pranešimą arba atskleidė informaciją, kol laukia proceso žalos atlyginimo baigties;
31. smerkia praktiką, kai imamas arba grasinama imtis teisinių veiksmų prieš informatorių siekiant ne įgyvendinti teisingumą, o privesti prie savicenzūros ar finansinio, dvasinio ar psichologinio išsekimo; mano, kad už tokį piktnaudžiavimą procesu turėtų būti taikomos sankcijos;
32. atkreipia dėmesį į tai, kad esama pavojaus, jog informatoriams gali būti pradėtas baudžiamasis ir civilinis procesas; pabrėžia, kad teismo proceso atveju informatoriai dažnai yra silpniausioji šalis; todėl mano, kad esant įtarimų, kad prieš informatorių imtasi atsakomųjų veiksmų, darbdavys turi įrodyti, jog tie veiksmai nėra susiję su informatoriaus pateiktu pranešimu; vis dėlto pabrėžia, kad informatorius turi būti pateikęs informaciją, kuri, jo nuomone, yra teisinga; laikosi nuomonės, kad konfidencialumas turi būti užtikrintas viso proceso metu ir kad informatoriaus tapatybė be jo sutikimo neturi būti atskleista; pabrėžia, kad už tapatybės konfidencialumo atskleidimą be informatoriaus sutikimo turėtų būti taikomos sankcijos;
33. pabrėžia, kad joks asmuo neturėtų prarasti apsaugos tik dėl to, kad jis klaidingai įvertino faktus arba kad numanoma grėsmė viešajam interesui nepasitvirtino, jei teikdamas pranešimą jis turėjo rimtą pagrindą manyti, jog grėsmė yra reali ir didelė; primena, kad melagingų kaltinimų atveju juos pateikę asmenys turėtų atsakyti už tai ir neturėtų naudotis informatoriams suteikiama apsauga; pabrėžia, kad bet kuriam asmeniui, kuriam buvo tiesiogiai arba netiesiogiai pakenkta pranešus arba atskleidus netikslią arba klaidinančią informaciją, turėtų būti suteikiama teisė kreiptis į teismą, kad galėtų imtis veiksmingų teisės gynimo priemonių nuo kenkėjiškų arba užgaulių pranešimų;
34. primena, kad svarbu suformuoti gerąją praktiką, kurią taikant būtų uždrausti bet kokie atsakomieji veiksmai – nesvarbu, ar tai būtų netiesioginis atleidimas, ar netiesiogiai taikomos priemonės; primygtinai ragina valstybes nares nekriminalizuoti informatorių veiksmų atskleidžiant informaciją apie neteisėtą veiklą arba veiklą, kenkiančią arba keliančią pavojų viešajam interesui;

Parama informatoriams

35. atkreipia dėmesį į tai, jog Europos ombudsmenė Parlamente yra pažymėjusi, kad ketina išnagrinėti galimybę sukurti pranešimus priimančią organą Ombudsmeno tarnybose, ir ragina Komisiją apsvarstyti, ar būtų įmanoma šias užduotis patikėti Europos ombudsmeno tarnybai, kuri jau dabar kompetentinga tirti skundus dėl pažeidimų ES institucijose;
36. ragina valstybes nares ir ES institucijas bendradarbiaujant su visomis atitinkamomis institucijomis parengti ir taikyti visas būtinas priemones siekiant apsaugoti informacijos šaltinių konfidencialumą, kad būtų išvengta bet kokių diskriminuojamųjų veiksmų ar grėsmių, taip pat nustatyti skaidrius informavimo kanalus;

37. pabrėžia, kad reikėtų apsvarstyti galimybę suteikti galimybę nemokamai naudotis informacija ir konfidencialiomis konsultacijomis asmenims, ketinantiems pateikti viešojo intereso pranešimą arba atskleisti informaciją apie neteisėtus veiksmus, kurie kenkia arba kelia pavojų viešajam interesui; pabrėžia, kad turėtų būti nustatytos įstaigos, galinčios teikti tokią informaciją ir konsultacijas, ir suteikta galimybė plačiau visuomenei susipažinti su jų kontaktiniais duomenimis;
38. pabrėžia, kad informatoriams turi būti užtikrinamos ne tik visos apsaugos priemonės, bet ir konkrečiai užtikrinamas jų priėmimas, apgyvendinimas ir saugumas valstybėje narėje, kuri nėra sudariusi ekstradicijos sutarties su tuos veiksmus įvykdžiusia šalimi; ragina Komisiją tais atvejais, jeigu ES ir kaltinamoji trečioji šalis yra sudariusios ekstradicijos sutartį, vadovaujantis SESV 67 straipsnio 2 dalies nuostatomis dėl ES prieglobsčio politikos, veikti pagal savo kompetenciją ir imtis visų reikalingų saugumo priemonių dėl šių informatorių, nes jie patiria ypač didelį atsakomųjų veiksmų pavojų šalyse, kurių neteisėtus veiksmus ar sukčiavimą yra atskleidę;
39. mano, kad, pranešimą pripažinus rimtu, turėtų būti atliekamas atitinkamas tyrimas ir imamasi reikiamų priemonių; pabrėžia, kad atliekant tyrimą informatoriai taip pat turėtų turėti galimybę paaiškinti savo skundą ir pateikti papildomos informacijos arba įrodymų;
40. ragina valstybes nares parengti viešajame ir privačiajame sektoriuose taikytinos informatorių politikos duomenis, gaires ir rodiklius;
41. ragina ES institucijas, vadovaujantis naujų Tarnybos nuostatų 22b straipsniu, atsižvelgti į 2014 m. liepos 24 d. Ombudsmeno pranešimą, parengtą savo iniciatyva, kuriame visos ES įstaigos raginamos patvirtinti informavimo apie pažeidimus mechanizmus ir teisės aktus dėl informavimo, tiesiogiai grindžiamus Ombudsmeno tarnybų vidaus taisyklėmis;
42. mano, kad informatoriai taip pat turėtų turėti teisę peržiūrėti su jų informacijos atskleidimu susijusio tyrimo išvadamis ir jas pakomentuoti;
43. ragina ES institucijas ir kitas ES įstaigas rodyti pavyzdį nedelsiant imant taikyti Europos ombudsmeno gaires; ragina Komisiją visapusiškai ir savo, ir ES agentūrų atžvilgiu taikyti savo gaires dėl informatorių apsaugos vadovaujantis 2012 m. Tarnybos nuostatais; ragina Komisiją, siekiant užtikrinti informatorių apsaugą, veiksmingai bendradarbiauti ir koordinuoti veiklą su kitomis institucijomis;
44. atkreipia dėmesį į tai, jog reikia geresnės informacijos apie įmonių pažeidimus teikimo sistemos, kuri papildytų nacionalinius informacijos centrus EBPO rekomendacijų daugiašalėms įmonėms klausimais ir kurią naudojant būtų siekiama pagerinti tų centrų veiksmingumą;
45. teigiamai vertina tai, kad Komisija pagaliau sukūrė kanalą, kuriuo naudodamiesi informatoriai gali pranešti arba atskleisti informaciją apie konkurenciją ir kartelių susitarimus, tačiau pabrėžia, kad būtina supaprastinti procedūras, ir primygtinai teigia, kad kanalų neturėtų būti per daug;
46. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

